

Латинецът трепна. Наведе смутено взор. Те отново го бяха измамили най-неверно, най-подло. Смятаха да крият истината дордето могат, дордето българските войски обсадят Цурул и изгонят никейците. Ала тя не можеше да бъде скрита вече.

- Мария дьо Бриен е бременна и чака всеки миг раждането на наследник на латинската империя, Монсенъор.

Най-сетне истината бе казана.

Ансо дьо Кайо си отдъхна. И зачака изтръпнал.

- Как е възможно! - извика царят - да няма никаква измама? Та тя колко е годишна? Бодуен не е още навършил пълнолетството! Бракът им е още недействителен, както бе този на дъщеря ми с никейския княз!

Баилът поклати глава. Въздъхна.

- Бракът на младия император и Мария дьо Бриен е станал действителен още през 1234 година.

Той отправи взор към царя. Челото на Асена бе все тъй непроницаемо.

- Можете да си отидете, Ансо дьо Кайо.

Пикардецът се поклони мълчаливо и побърза да излезе.

- - -

Отново измамен.

Той бе пожелал да бъде свършен човек: лоялен, миролюбив, честен, добър.

Но хората му бяха отвсякъде отвърнали само с коварство, измама и лъжа. Комнен, Ватаци, папата, бароните...

Тогавата той бе пожелал да им отвърне със същото, за да защити делото си, своето справедливо и велико дело...

Но никога не бе допускал до какви граници може да стигне измамата и вероломството на другите.

Сега бе наказан.

Чистият човек не можеше да се състезава с нечестивите чрез